

[Jørgen Jensen]

eksisterende lærlingelov. Men som sagt, afgørende er det, at man erkender, at hvis ikke man griber ind nu og tilbagekalder nogle af de love, der er gennemført, har man skabt en helt umulig situation for dansk fagbevægelse ved overenskomstsituationen i 1979.

H. C. Hansen (FP):

Jeg vil gerne benytte åbningsdebatten i dag til på fremskridtspartiets vegne at spørge partierne venstre, det konservative folkeparti og kristeligt folkeparti, denne nye treenighed i dansk politik, om den polemik, der er foregået i de senere måneder foranlediget af undervisningsministeren, om Statens Kunstfond, har foranlediget de tre partier til at ændre kurs, at nærme sig det standpunkt, som fremskridtspartiet gang på gang har fremhævet, nemlig at Statens Kunstfond i sidste ende vil medføre ensretning og censur.

Undervisningsministeren, der jo efter nogens opfattelse ikke er nogen ligegyldig person, hverken her i tinget eller i socialdemokratiet, har ganske klart udtrykt, at det er hendes opfattelse, at Statens Kunstfond enten må indstille sig på at blive benyttet for at fremme bestemte retninger, der er politisk betingede, eller også må se i øjnene, at man fra socialdemokratisk side i langt højere grad vil have hånd i hanke med, hvad der foregår. Det, undervisningsministeren har bebrejdet Statens Kunstfond, er jo ganske enkelt det, vi alle kan se, nemlig at Statens Kunstfond ensidigt støtter stærkt venstreorienterede, revolutionære kredse, kredse, som på længere sigt efter undervisningsministerens mening åbenbart vil true socialdemokratiets stilling.

Vi har fra fremskridtspartiets side gang på gang advaret imod denne udvikling og sagt, at fonden i det lange løb vil undergrave den kunstneriske frihed i Danmark. Det er i dag således, at den enkelte, der betræder nye veje, veje, som ikke er godkendt eller forstået af kliken, bliver afvist. Vil det ikke ofte være således, at den ansøger, der har den rette politiske opfattelse, vil blive belønnet? Er det ikke således, at Statens Kunstfond i stor udstrækning er faldet i hænderne på folk, som kalder sig kunstkere og kunstnere, men som i virkeligheden benytter kunstfonden til politiske formål, kliker, for hvem kultur er lig med klassekamp, kliker, der har så yder-

liggående meninger, at de måske kun er repræsenteret af et enkelt parti her i tinget?

Der er for os i fremskridtspartiet en åbenlys modstrid mellem hr. Erhard Jakobsens holdning til tv og radio og centrumdemokraternes holdning til Statens Kunstfond. Det er på tide, at også andre end fremskridtspartiet nu indser, at vi havde ret i at råbe vagt i gevær, og vi vil med glæde samarbejde både med den nye treenighed, venstre, det konservative folkeparti og kristeligt folkeparti, og med centrumdemokraterne om en ændring af lovgivningen om Statens Kunstfond.

Alfred Hansen (DR):

I den skriftlige del af statsministerens redegørelse antydes det, at finansministeren vil søge bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån i denne samling. Det oplyses endvidere, at finansministeren vil søge bemyndigelse til optagelse af statslån i udlandet.

I foråret drøftede og vedtog dette ting, at man skulle optage 5 mia kr. i udenlandske statslån. Man agter altså fra regeringens side, og finder det åbenbart påkrævet, at fortsætte denne linje. Det er i sig selv meget foruroligende.

I dag er der i Kristeligt Dagblad af hr. Jens S. Borch en artikel, som tager udgangspunkt i Danmarks økonomiske problemer. Det fremgår af denne artikel med ledsagende illustrationer, at Danmarks nettogæld til udlandet i de sidste 4 år, fra 1973 til 1977, er vokset med ca. 150 pct., fra 18,7 mia kr. i 1973 til 43,7 mia kr. i 1977. Det fremgår endvidere, at vi allerede på nuværende tidspunkt har bundet os til meget klækkelige årlige bidrag til udlandet i form af afdrag og renter af allerede optagne lån. Disse allerede nu etablerede lån kulminerer med en årlig udgift for den danske stat i 1981 på lige ved 5 mia kr. fra 3½ mia kr. i indeværende år, og man kan jo så åbenbart frygte, at lånoptagningen vil fortsætte, og at disse 5 mia kr., som vi allerede nu har bundet os til, i 1981 vil blive klækkeligt forhøjet.

Nu er det jo ikke i sig selv en skavank at optage lån, hvis de lån, man optager, bruges til fornuftige investeringer i erhvervslivet, så man eventuelt forbedrer landets produktionsmuligheder og konkurrencemuligheder. Men